விழித்துக் கொள்வோம் ...!
Tuesday, 08 April 2014 18:23

விழித்துக் கொள்வோம்..

விழித்துக் கொள்வோம் ...!

ஒரு மனிதனுக்கு மனம் தான் மிகவும் முக்கியம். இதைத் தான் எண்ணத்தைப் போல வாழ்க்கை என்னு சொல்லியிருக்காங்க. அந்த மனதை எப்படி நன்றாக வைத்துக் கொள்வது? ஒரு மனிதனுக்கு ஒவ்வொரு வயதிலும் ஒவ்வொரு விதமான

மனநிலையும் ஒவ்வொரு விதமான எதிர்பார்ப்பும் இருக்கும். அந்த எதிர்பார்ப்புகள் நிறைவேறாததால் தான் பல தவறுகள் நடக்கின்றன. ஒரு தவறு நடந்து விட்டால் தப்பு செய்தவனை மட்டும் குறை கூறவோ பழி போடவோ முடியாது. அதற்கு காரணமானவர்களையும் யோசிக்க வேண்டும்.

தெரு ஓரத்தில் தனித்து வளரும் ஒரு செடிக்கு எப்படி நாம் எந்த உத்திரவாதமும் கொடுக்க முடியாதோ அப்படித் தான் தனிமைப்படுத்தப்படும் ஒரு குழந்தையும். ஒரு வேளை அல்லாஹ்வின் நாட்டப்படி அது வளர்ந்து மரமாகலாம். அல்லது பலர் கால்பட்டு மிதிபட்டு அழிந்தும் போகலாம். அப்படித் தான் வேலியில்லாத செடியை ஆடு மேய்வது போல் பலரது வாழ்க்கையும் அழிந்து போகிறது. நம் பிள்ளைகளுக்கு நாமே வேலியாக இருக்கவேண்டும்.

டீன் ஏஜ் பருவம், ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் வாழ்க்கையிலேயே மிக முக்கியமான பகுதி. உடலிலும் மனதிலும் ஏற்படும் இயற்கையான மாற்றங்களால் சில குழந்தைகள் பயந்து போவார்கள். சில குழந்தைகள் குழப்பத்தில் இருப்பார்கள். இது வரை எல்லா விசயத்துக்கும் அம்மாவையே கேட்டு செய்திருப்பார்கள்.

இனி தானே முடிவெடுக்கத் தொடங்குவார்கள். ஆடைகள் வாங்குதிலும் சரி, வெளியே போவதிலும் சரி தனியாக அல்லது தோழிகளுடன் போவதையே விரும்புவார்கள். இப்போது பெற்றோர்களின் மனநிலை அப்பாடா பிள்ளை வளர்ந்து விட்டான். அவன்

1 / 4

வலேகைளை அவனே சயெ்தூ கொள்கிறான். நிம்மதி என்றூ பரெூமையோடூ விட்டூ விடூவார்கள்.

இப்போதூதான் பறெ்றோரூக்கூம் பிள்ளைகளூக்கூம் இடையே ஓரூ விலகல் ஏறப்படூகிறதூ. இந்த விலகல்தான் கடசைியில் ஆபத்தில் வந்தூ மூடிகிறதூ. இவ்வளவூ நாட்களாக கூளித்தூவிட்டூ, தலவைாரிவிட்டூ சூதத்தமாக வளெியே போன்னூ பல மூறை சொல்லியூம் கடே்காதவன் இப்போ தாய்க்கூ மூன்பே எழூந்தூ கூளித்தூ தலவைாரி பளிச்சனெ்றூ வந்தூ நிற்பான்.

அவளூக்கூ ஓரே ஆச்சர்யம். இதூ நம் பிள்ளதைானா? எவ்வளவூ திரூந்தி விட்டான். பொறூப்பூ வந்திரூச்சின்னூ சந்தோசமா விலகிப்பாங்க. அவங்க வலேயைை அவங்க பார்க்க ஆரம்பிச்சிடூவாங்க. அவங்க கவனம் அவனிலிரூந்தூ கொஞ்சம் கொஞ்சமாக திரூம்பி விடூம். அம்மாவின் கடமை மூடிந்தூவிட்டதூ.

இந்தச் சமயத்தில்தான் அவனூக்கூ அப்பாவின் உதவி அவசியம் தவேைப்படூகிறதூ. இந்த ட்ீன் ஏஜ் பரூவம் சிறூவர்களிலூம் சரே்க்க மூடியாதூ பரியெவர்களிலூம் சரே்க்க மூடியாதூ. ஏனனெ்றால் ரணெ்டூங் கடெ்டான் வயதூ . இந்த வயதில் நிறயை கூழந்தகைளின் கரேக்டர்ல வித்தியாசம் தரியூம். அவங்களூக்கூள்ளே ஏறப்படற மாற்றத்தால பாதிப்பூ இரூக்கூம். சிடூ சிடூப்பூ, கோபம் ஏதாவதூ கடே்டா எரிஞ்சி விழூவாங்க. இததை்தான் நிறயை பரே் வளர வளர திமிர் அதிகமாயிடூச்சிம்பாங்க.

ஆனா இதை சரியா பூரிஞ்சிக்கிட்டூ, அவங்க இந்த வயதை கடக்கூம் வரை அவங்களோட தூணையாக இரூப்பதூ நம் கடமை. இந்த வயதில் அப்பா அவனோடூ நரெூக்கமாகப் பழக வணே்டூம். அவனூடயை நியாயமான தவேைகளைப் பூர்த்தி சயெ்தூ, அவனை சந்தோஷப்படூத்தி என் அப்பா என்னிடம் அன்பாகவூம் பரிவாகவூம் நடந்தூ கொள்கிறார் என்றூ அவன் மனம் சொல்ல வணே்டூம். கண்டிக்க வணே்டிய நரேத்தில் கண்டித்தூ கோபப்பட வணே்டிய நரேத்தில் கோபப்பட்டூ அதை விட அதிகமாக அவனிடம் உங்கள் அன்பை வளிெப்படூத்த வணே்டூம்.

ஓரூ நாளகை்கூ அரை மணி நரேமாவதூ அவனூடன் தனிமயைில் பசேவணே்டூம். மூடியவில்லயைனெ்றால் மூயற்சி சயெ்தூ பத்தூ நிமிடமாவதூ பசே வணே்டூம். இந்த வயதிலிரூந்தே அவனூக்கூ நண்பனாயிரூக்க வணே்டூம். அவனூக்கே பூரியாமல் அவனிடம் தவேையில்லாத தவறான சிந்தனைகள், எண்ணங்கள் இரூந்தால் அதை திரூத்தி நல்லதை எடூத்தூச் சொல்லி நரே்வழி காட்டவணே்டூம்.

அப்பாவின் கடமை உழைத்தும் சம்பாதித்தும், படிக்க வைத்தும் கல்யாணம் பண்ணிக்கொடுப்பதும் மட்டுமல்ல, அவன் பெரியவனாகும் வரை அவனுக்கும் நிழலாய் இருந்தும், பாதை அமைத்தும்க் கொடுத்தும் நேர்வழி காட்ட வேண்டும். அவன் நேர்வழியில்தான் செல்கிறானா என்பதை கவனித்தும்க் கொண்டே இருக்கவேண்டும். நான் சம்பாதிப்பதே அவனுக்காகத்தான் என்றும் மூழும் நேரத்தையும் பணத்தும்காகவே செலவழித்தும் ஒரும் கணிசமான தொகையையும் சேர்த்திருப்போம்.

இப்போதும் கொஞ்சம் நிதானித்தும் நம் பையனை திரும்பி பார்த்தால் அவன் நம் வீட்டிலயேே இருந்தாலும் கூட பெயரளவில் மட்டுமே அப்பா என்றும் அழகைக்க க்டியவனாக இருப்பான். பாசத்தில் நம்மை விட்டும் வெகுதூரம் போயிருப்பான். இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் அவன் மனதைப் பகிர்ந்தும் கொள்ள ஒரும் பெண் அல்லதும் சில நண்பர்கள் அவன் மனதில் இடம்பிடித்திருப்பார்கள். இப்போதும் நாம் சொல்லும் வார்த்தை இவனுக்கும் கொஞ்சம் கூட நன்றியில்லையே! உனக்காக இரவும் பகலும் உழைத்திருக்கிறேன். உன் அம்மாவும் நானும் உன் மீ தும் எவ்வளவும் பாசம் வைத்திருக்கிறோம். எவ்வளவும் பாடுபட்டும் உன்னை வளர்த்தோம். உனக்கும் பெரியவில்லையா? இத்தனை ஆண்டுகள் வளர்த்த எங்களை விட உனக்கும் அந்தப் பெண்ணோ அல்லதும் நண்பர்களோ மூக்கியமாகி விட்டார்களா? நமக்கும் இதை ஏற்றுக் கொள்ளவே மூடியாதும். ஆனால் அவர்களுக்கும் கொஞ்சம் கூட பெரியாதும்.

காரணம் அவர்களுக்கும் பெரியாத வயதில் கூழந்தையாக இருக்கும் போதும் காட்டும் அன்பை அவர்களுக்கும் தவேபை்படும் நேரத்தில் பெரிந்தும் கொள்ளக்கூடிய வயதில் நாம் வளிப்படுத்துவில்லை. அவர்கள் நம்மபை் பெரிந்தும் வதை்திருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் நாம் அலட்சியமாக இருப்போம். ஆனால் அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதும் நமக்கும்த் தெரியாதும். எதுவுமே நம்மோடும் இருக்கும் வரை நாம் அலட்சியமாக இருப்போம். நம்மை விட்டுப் போன பின்தான் அதன் வலி தெரியும்.

ஒவ்வொரும் கூழந்தையும் அவ்வீ ட்டின் தூண்கள். அந்தத் தூண்கள் சரியில்லையென்றால் அவ்வீ டே ஆட்டம் கண்டும் விடும். இதை பெற்றோர்களும் உணர வேண்டும். பிள்ளைகளும் உணர வேண்டும். அல்லாஹ்வும் ரசூலும் காட்டித் தந்த வழியில் அன்பும் நேசமும் நிறைந்ததாக நம் வாழ்க்கையை அமைத்தும்க் கொள்ள அல்லாஹ் உதவி பெரிவானாக. ஆமீ ன்.

- □□□□□ □□□□□

source: http://www.samooganeethi.org/

விழித்துக் கொள்வோம் **...!**
Tuesday, 08 April 2014 18:23

4 / 4